

Adnotationes in Deuteronomium

ΩΡΙΓΕΝΟΥΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

17.24 ΚΕΦ. Α'.

Στίχ. λα'. Ὡσεὶ τροφοφορήσαι ἄνθρωπος. Ἀκύλας. Ὡσεὶ ἄραι τροφὸς τὸν υἱὸν ἐβάστασεν, ἡριμήνευσεν. Ὡριγένης δὲ ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἱερεμίαν ὁμιλίαις φησί· «Συμπεριηνέχθη καὶ συγκατέβῃ ὑμῖν, τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν οἰκειούμενος· ὡς διδάσκαλος συμψελλίζων παιδίοις, ὡς πατὴρ ἰδίους τιθηνούμενος παῖδας, καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν ὑπὸ δυόμενος, καὶ κατὰ μικρὸν ἄγων αὐτοὺς ἐπὶ τὰ τελειότερα καὶ ὑψηλότερα.» ΚΕΦ. Γ'. Στίχ. ιη'. Καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν. Ταῦτα λέγει τῇ φυλῇ Ῥουβεὶμ, καὶ τῇ φυλῇ Γάδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ. Στίχ. κζ', κη'. Πλέον τῷ Μωϋσεῖ παρὰ τῷ Ἄαρὼν δίδωσι, τὸ θεάσασθαι τὴν γῆν ἐξ αὐτόπτου. Τὴν δὲ εἴσοδον οὐ δίδωσι, τῇ τῆς πίστεως ἐνδείᾳ ταύ την δίκην ἐπιθεὶς, καθ' ἥν ἀμφοτέρους ἐκτὸς τῆς γῆς τῆς ἐπιγγελμένης μεθίστησιν ἀπὸ τοῦ βίου, καὶ δυναμένους ἀφικέσθαι, τοῦ τέλους ἀτε διὰ πίστεως διδομένου. «Ο δὴ καὶ σύμβολον εἰς τὸν νόμον, οὐ δυνάμενον τελειῶσαι οὐδὲ τὴν ἐπαγγε λίαν ἀποκαταστῆσαι, ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσε ται. Τιμὴ δὲ αὐτῇ, τὸ γνῶναι κρίσιν Θεοῦ, καὶ προ γνῶναι τὴν οἰκείαν τελευτήν. Τοῦ αὐτοῦ. Προάγει τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἡδη μὲν ἡγιασμένον ἐκ τῆς ἀκολουθήσεως, καὶ παρὰ μονῆς Μωϋσέως, τὸ δὲ ἀρχικὸν πνεῦμα διὰ Μωϋσέως μέλλοντα κομίζεσθαι πρὸς τὸ καὶ οἰκείους ἀντ' αὐτοῦ καταστῆσαι. »Ωσπερ καὶ Ἐλισσαῖος ἐν πνεύματι Ἦλιον παρῆν τὸ Ἦλιον πράξων ἔργον· ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ πνεύματι τὰ αὐτὰ κατεργάζεσθαι δεῖ. Λάβε πρὸς ἑαυτὸν, ὡς φησιν ἐν τοῖς Ἀριθμοῖς, τὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, ἄνθρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτῷ. Οὕτω καὶ οἱ ἀπόστολοι Πνεῦμα ζωοποιὸν 17.25 ἔχοντες ἀπὸ τῆς ἐμφυσήσεως τοῦ Κυρίου, πνεῦμα κομίζονται τὸ ἀρχικὸν ἐξ οὐρανοῦ καταπεμπόμενον· οὐ πνεῦμα ἐν πνεύματι, ἔτερον ἐφ' ἑτέρου· ἀλλ' ἐνέρ γειαν ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, καθάπερ ὁ Παῦλος διδάσκει. ΚΕΦ. Δ'. Στίχ. ιβ'. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων, ἥν ὑμεῖς ἡκούσατε. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Ἀλλος φησί· Δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς θεωρεῖ τις καὶ ἀκούει τὰ νοήματα. Φωνὴν ῥημάτων. Ἐνταῦθα τὰ κατὰ φύσιν εἴρηκεν, ὅτι ἀκοὴ δέ χεται τὴν φωνήν. «Οσον γὰρ ἀπὸ τῆς ἀκριβείας τοῦ γράμματος, μόνη ἡ Δεκάλογος ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ γεγραμμένη, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ προστάγματος Θεοῦ ὁ Μωϋσῆς ἐδίδαξε ΚΕΦ. ΙΔ'. Στίχ. ιθ'. Πάντα τὰ ἔρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ἔσται. Τῶν πετεινῶν, οἷμαι, ὅσα μὲν σκόλοπας ἔχει κα τωτέρω τῶν γονάτων ὑπὲρ τὰς βάσεις, καθαρὰ εἰ ναι βούλεται· ὅσα δὲ μὴ, ἀκάθαρτα. Ἀποφάσκει τοί νυν ὁ νόμος τὸν ἀετὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἀλίαιτον, καὶ μέντοι καὶ τὸν γύπα. Διίπταται γὰρ ὑψοῦ τὰ τοιάδε, καὶ τοῖς ἀνωτάτῳ λίαν ἐναμ βρύνεσθαι φιλεῖ, καὶ μισεῖ τὰ κάτω. Νεοσσοὶ γὰρ, φησί, γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτανται. Τοιουτωσὶ δέ πως ὁ ἔξοφρυσσάμενον ἄγαν, καὶ ἐπηρμένον ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν νοῦν, καὶ τοῦ μὲν ἐπιεικοῦς καὶ μετρίου φρονήματος ὑπερορᾶν ἥθισμένος, ἱκιστα δὲ ἀγαπῶν τὸ τοῖς ταπεινοῖς συναπάγεσθαι. Συγκατα ψέγει δὲ τούτοις καὶ τὸν ἵκτινα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ· δι' ὃν εὐ μάλα σημαίνεται τό τε ἀρπάζειν εἰδὸς καὶ δεινὸν εἰς κακουργίαν ἄνθρωπων γένος. Καὶ τούτων μὲν πρωτότυπος ἵκτιν, οὐ θατέρου γε μὴν ὁ μελανώτατος καὶ βαθύς. Σκοτεινοὶ δέ πως καὶ οὐχ ἄπασιν ἐναργεῖς οἱ δρομεῖς εἰς πονηρίαν καὶ ἀσυμφορεῖς τοῖς πολλοῖς, ἐν γε δὴ σφίσιν αὐτοῖς παρέχοντες μοχθηρίαν. Παραπέφυκέ πως ἀεὶ τοῖς τὴν ἐπάρατον ἀλαζονείαν ἥρρωστηκόσι τὸ πλεο νεκτεῖν ἐθέλειν· οὓς οὐ δύναται τὸ τυχὸν καὶ πολὺ τρόποις κακουργίαις ἐκπλεονεκτεῖν εύρημασιν· καθαρπάζειν δὲ οὕτω καὶ τοῦτο ἀπλήστως. Ταύτη τοι

συνάπτει λέγων εύθύς· Καὶ στρουθίον, καὶ λάρον. Ἀπληστα γὰρ οἶμαι ταυτὶ, τὸ παρεμ πῖπτον ἀεὶ συλλέγοντα. Εἴτα φησιν, δτι ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ νυκτικόρακα, καὶ καταρά κτην, καὶ ἵβιν, καὶ προσφορίονα, καὶ πελεκᾶνα, καὶ κύκνον. Καταγράψει δ' ἄν ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ τάδε, καὶ τοὺς ὡμοὺς καὶ ἀγρίως ἔτέρους ἐπιβουλεύοντας, καὶ ἀσχέτως ἐπιψυμένους οῖς ἄν δύναιντο τυχόν· 17.28 ὡς καὶ αὐτὸν ὑποφέρει οὐ παραιτεῖσθαί τι τὸν ἐπὶ ζωῇ κίνδυνόν τε καὶ φόβον. Ο μὲν γὰρ ἱέραξ κατα θρώσκει τε δεινῶς παντὸς ἀσθενεστέρου πετεινοῦ, καὶ κατὰ στρουθίων ἔται, καὶ διόλλυσι λαβών. Κα ταράκτης γε μὴν καὶ ἴβις καὶ πορφυρίων, προσθείην δ' ἄν δτι καὶ πελεκᾶνον, ἐπιβαίνονται τοῖς ἵχθύσι, καὶ τρυφὴν ποιοῦνται τὸν ἐκείνων ὅλεθρον. Τοιοῦτοι δὲ πάντες, δσον ἥκ' ἐς τρόπους ἀγριότητα, οἱ παρ' οὐδὲν ἡγούμενοι τὸ διολλύναι τινὰς διά γε τῶν σφίσιν αὐτοῖς ἥδυ, οἱ τὸν τῆς φιλαλληλίας παρωσάμενοι νόμον, καὶ τοῖς τῆς ἀγάπης προσκε κρουκότες θεσμοῖς. ΚΕΦ. I'. Στίχ. ιθ'. Καὶ ἔξαίρει λόγους δικαίων. Στίχ. κ'. Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Φώτιον καὶ Ἄνδρέαν πρεσ βυτέρους ἐπιστολῆς. Τουτέστιν, μετὰ τὸ γινώσκειν καὶ πεπαιδεῦσθαι τοὺς τῆς δικαιοσύνης λόγους, διώξεις καὶ ἐπιζητήσεις τὸ δίκαιον, καθαρεύων πάσης προσπαθείας· καὶ ταύτῃ τὸ δίκαιον δίκαιος ὃν ζητήσεις, καὶ πανταχόθεν περιπεφραγμένος, καὶ ἔσω τῶν ὅρων τῆς δικαιοσύνης νης ίστάμενος. Πολλοὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ἔθελειν δί καιοι εῖναι, μεθυσθέντες τὸν νοῦν διὰ τῆς δικαιο σύνης ἀκριβοῦς αὐτῶν, δικαιοσύνης τὴν δικαιοσύνην ἥδικησαν. Οθεν καὶ ὁ συνετὸς Ἐκκλησιαστῆς, μᾶλλον δὲ ὁ τῆς συνέσεως παιδευτῆς (Χριστὸς γάρ ἐστιν ὁ ἀληθῆς Ἐκκλησιαστῆς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ κεφαλὴ, καὶ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν ἡ ἀνωτάτω καὶ ἐνυπό στατος σοφία καὶ λόγος), ἄγχων τὸ πέρα μέτρου, κὰν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέρηται, παραινεῖ· Μὴ γίνου δί καιος πολὺ, καὶ μὴ σοφίζων περισσά. ΚΕΦ. ΙΘ'. Στίχ. κα'. Ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ. Ταῦτα μὲν ὁ νόμος ὡς ἀσθενεῖς τοὺς Ἰσραηλίτας· ὁ δὲ Κύριος ὁ ταῦτα νομοθετήσας τοῖς ἑαυτοῦ μα θηταῖς φησιν· Ἡκούσατε, δτι ἐρρήθη· Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, καὶ τὰ ἔξης. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. (Ταῦτα μὲν ἐπὶ αἰσθητοῦ καὶ τῶν κατὰ κόσμον· ἐπὶ δὲ τῶν ἡμαρ τημένων ἡμῖν οὐδενὸς δεῖται ὁ Θεός. Αὐτὸς γὰρ ἐπό πτης ἀπάντων καὶ κριτῆς.) Σημειωτέον, δτι καὶ τῶν βεβλημένων εἰς τὸν γάμον παραίτησις ἦν τό· Ἀγρὸν ἡγόρασα, καὶ γυναικας ἔγημα. ΚΕΦ. Κ'. Στίχ. ε'. Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν, καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; Εἰς τὸ αὐτό. Τύπος οὖν ἄρα τοῦ παροικίαν ἡ γεῖσθαι μὴ ἀνεχομένου τὴν παροῦσαν ζωὴν, ὁ οἰκίαν οἰκοδομῶν, καὶ ταῖς περὶ ταῦτα φιλεργασίαις σπου δαίως ἔγκείμενος· τοῦ δὲ φιλοκτήμονος καὶ φιλοκερ δοῦς, ὁ ἀμπελῶνα φυτεύων. Τὸν δὲ γυναικομανὴ καὶ 17.29 τεθραυσμένον, καὶ ταῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἐπὶ δόντα τὸν νοῦν, κατασημαίνειν ἀν γυναικὸς μνηστεῖαι. Προσιόντι γὰρ τῇ τοῦ στρατοκήρυκος φωνῇ, τῆς ἱερᾶς καὶ μαχιμωτάτης ἀποχωροῦσι πληθύος. Α δὲ ἦν εἰκὸς τοὺς τοιούσδε συνειλημμένους ἔννοεῖν τε καὶ λέγειν, ταῦτα δὴ φθάσας ὁ κῆρυξ ἀναφωνεῖ. Η οὐκ ἀληθὲς τούτοις τὰ τοιαῦτα νομίζειν; Εἰώθα σι φιλοῦντες ἐν διωγμοῖς τὸ ἀφερέπονον ἀγαπᾶν, καὶ ταῖς ὑπὲρ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης κατακολουθεῖν σπου δαῖς, ἔννοοῦντες, δτι, εἴ τι γένοιτο παθεῖν ἀγωνὶ ζομένους, οἰκων τε καὶ κτίσεων, καὶ τῶν παρὰ σφί σιν τετιμημένων ἐκπίπτουσιν ἐπιθυμιῶν. Στίχ. η'. Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; Τοῦ αὐτοῦ. Ο τοῖς γηῖνοις ἔγκείμενος, καὶ οἱ κίας οἰκοδομῶν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνας, ταῖς τῆς φιλοσαρκίας ἡδοναῖς ἡττώμενος, ἔσται που πάντως δειλός τε καὶ ἄναλκις. Στίχ. ι'. Εὰν δὲ προσέλθης πρὸς πόλιν ἐκπολε μῆσαι αὐτήν. Ομοιον τοῦ· Εἰς ἦν δὲ πόλιν εἰσέλθητε, ἔξετά ζετε, τίς ἔξ αὐτῶν ἄξιός ἐστιν. Τὸ δὲ, μετ' εἰρήνης, δμοιον τῷ ἀποστολικῷ· δτι Δοῦλον Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι. Στίχ. ιγ'. Καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας. Τοῦ αὐτοῦ. Μάχαιρα δὲ τοῦ πνεύματος εἴη ἄν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὴν μάχαιραν δὲ τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα

Θεοῦ, ὥτινι οἱ θεσπέσιοι μαθηταὶ ἀπέκτεινον ἄπαν ἀρσενικὸν τῆς ἀντικειμένης δυνά μεως, ὡς Σίμωνα καὶ Ἐλύμαν τοὺς μάγους, καὶ τὰ ἰσχυρὰ δὲ αὐτῶν κατέλυνον δόγματα· περιεποιοῦντο δὲ τὰς γυναικας, καὶ δυναμένας εἰπεῖν ψυχάς· Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν ἔως ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ τὰ νήπια δὲ ὡσαύτως, οἵς καὶ Παῦλος γράφει· Τεκνία, μὴ ταῖς φρεσὶν νήπιοι γίνεσθε, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. Καὶ κτήνη δὲ, φησὶ, περιποιήσατε. Δίκαιος γὰρ οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ· τοὺς ἀλογωτέρους διὰ τῶν κτηνῶν αἰνιττόμενος. Κτῆνος ἦν καὶ ὁ Κορνήλιος, κατὰ τὴν ὄπτασίαν τὴν περὶ τῶν τετραπόδων φανεῖσαν τῷ Πέτρῳ. ΚΕΦ. ΚΒ'. Στίχ. Ἐ. Οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων. Ἐπειδὴ μὴ δύναται ἔαυτὰ τρέφειν, τῆς μητρὸς ληφθείσης. ΚΕΦ. ΚΓ'. Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμανίτης. Τί δήποτε τὴν πρὸς Μωαβίτας καὶ Ἀμανίτας ἐπιμιξίαν κωλύει οὐ κατὰ ῥητόν τινα χρόνον, ἀλλ' εἰς τὸν αἰώνα; Πρῶτον διὰ τὴν παράνομον αὐτῶν ῥίζαν ἐκ παρανόμου γὰρ γεγένηνται συνουσίας· ἔπειτα διὰ τὴν ἀσέβειαν, ἢς καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας 17.32 μεταλαχεῖν παρεσκεύασαν ὡραῖσαντες τὰς γυναικας, καὶ διὰ τούτων αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν εἰδώλων λατρείαν ἀγρεύσαντες. Τὸν μέντοι Ἰδουμαῖον καὶ τὸν Αἴγυ πτιον μετὰ τρίτην κελεύει προσίεσθαι γενεὰν, τὸν μὲν ὡς ἀδελφὸν, τὸν δὲ ὡς εὐεργέτην ἐν καιρῷ γεγενημένον. Λιμοῦ γὰρ προσπεσόντος, εἰς Αἴγυπτον εἰσελθόντες οἱ πατέρες αὐτῶν διετράφησαν. Διδάσκει τοίνυν ὁ νόμος ἡμᾶς, μηδὲ παλαιᾶς εὐεργεσίας ἀμνημονεῖν. Στίχ. ιδ'. Τί ἐστιν, "Οτι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπειρατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου; Οἶδε πολλάκις δυσοσμίας ὁ ἀὴρ ἐμπιπλάμενος λοι μὸν ἐμποιεῖν. Ἐκέλευσε τοίνυν αὐτοῖς στρατοπεδεύοντες τὴν ἐκκρινομένην καταχωννύναι κόπρον. Ἰνα δὲ μὴ ἀπειθήσαντες βλάβην εἰσδέξωνται, ἀναγ καίως ἐπήγαγεν. Ότι Κύριος ὁ Θεός ἐμπειρατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου. Καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει· Ἐξελέσθαι σε, καὶ παραδοῦναι τὸν ἔχθρόν σου πρὸ προσώπου σου. Διὰ δὲ τούτου παιδεύει μηδὲν πράττειν παράνομον. Τοῦτο γὰρ ἐπάγει· Καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἀγία, καὶ οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνης πρᾶγμα. Στίχ. ιβ'. Καὶ ὁ τόπος ἔστω σοι, φησὶν, ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔξελεύσῃ ἐκεῖ. Στίχ. ιγ'. Καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου. Καὶ ἔσται ὅταν καθιζάνῃς ἔξω, καὶ ὅρυ ξῆς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπαναγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἔαυτοῦ. Στίχ. ιδ'. Ότι Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπειρατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ ἔξελέσθαι σε, καὶ παραδοῦναι σοι τὸν ἔχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου. Καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἀγία, καὶ οὐκ ὀφθήσει ται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος. Παραιτεῖσθαι μὲν γὰρ πᾶν εἶδος ἀκαθαρσίας πρέ πει τοὺς κατανδρίζεσθαι τῶν νοητῶν ἐπιθυμοῦντας ἔχθρων. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ πταίομεν ἄπαντες, καὶ νοοεῖ μὲν ἡ ἀνθρώπου φύσις τὸ εὐόλισθον εἰς τὸ πλημμελές· συνήσει δὲ οὐδεὶς παραπτώματα, κατὰ τὴν τοῦ Ψάλλοντος φωνήν· Γένοιτο, φησὶ, μιᾶς τῶν ἐμφύτων καὶ ἐν ὑμῖν ἀκαθαρσιῶν περιθράύεσθαι μονονουχὶ, καὶ ἀλίσκεσθαι τι νενοσηκότας τῶν ἔξω νόμου καὶ ζωῆς ἀγιοπρεποῦς. Ἐνοικεῖ γὰρ τοῖς μέ λεσι τῆς σαρκὸς τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος. Πρῶτον μὲν μὴ ἐναργῶς καὶ ἀκρύπτως, μήτε μὴν ἐν ὅψει πολ λῶν, τὰ ἐκ τῆς ἀρρώστιας πραττέσθω πταίσματα· ἀλλ' οἶον ἔξω λεληθότες, καὶ ὡς ἀπωτάτω τῆς παρ εμβολῆς· εἴτα ταῖς ἐπανορθώσεσι κατακαλυπτέσθω, φησί· Σοφοὶ γὰρ καλύψουσι τὰς ἔαυτῶν αἰσχύ νας, κατὰ τὸ γεγραμμένον. Καταλήγοντες γὰρ τῶν πλημμελημάτων, καὶ ταῖς εἰς τὰ ἀμείνω ρόπαις ἀνα στοιχειοῦντες τρόπον τινὰ τὸν νοῦν, εἰς τὸ δεῖν ἔλε σθαι τὸ ὠφελοῦν, ἐκ μέσου ποιούμεθα τὰ προσ πταίσματα· καὶ τὴν ἄκοσμον ἀμαρτίαν ταῖς τῶν ἐφεξῆς εὐωδίαις νικήσαντες, εἰσελευσόμεθα πά λιν εἰς τῶν ἀγίων παρεμβολὴν, τουτέστιν εἰς τὴν τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίαν. Ἐν Χριστῷ δὲ τοῦτο πληροῦται, εἰ λάβοιμεν τὸν αὐτοῦ σταυρὸν, γοργῷ καὶ εὐζωνοτάτῳ φρονήματι κεχρημένοι. Τὸ γὰρ ἔχειν ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ ζωστῆρος πάσσαλον, ἔγουν τὸ 17.33 ξύλον, τοῦτο πλαγίως ὑπαινίττεται. Πνευματικῶς οὖν τῶν νοητῶν ὑποτύπωσιν ποιούμενοι τὰ σωμα τικά· οὐ γάρ ἐσμεν ἐν ἀκαθαρσίαις, ἐν ὀφθαλμοῖς

έπαμύνειν τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ εἰς ἐφεδρῶνας ίόντες. Δεῖ οὖν ἡμᾶς καταχωννύειν ἀκαθαρσίας, Ὅτι Κύριος περιπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ. Ἐνοικεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατεῖ Χριστός. ΚΕΦ. ΚΔ'. Στίχ. '. Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπι μύλιον, δτὶ ψυχὴν οὔτως ἐνεχυράζει. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄλλως. Οὐκ ἔστι μύλος οὐδὲ ἐπιμύλιον ψυχῆ, ἀλλὰ πρὸς ἐργασίαν συντελεῖ ἄρτου, δι' οὗ μάλιστα ζῶσιν οἱ ἀνθρωποι. Σημειωτέον αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα. Καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ ἐλέχθη· Ὅτι τοῦ σώ ματος τὸ αἷμα ψυχή ἔστιν. Καταχρηστικῶς οὖν ταῦτα νοητέον. Οὕτε γὰρ τὸ αἷμα, οὕτε δὲ μύλος ψυχῆ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ζῆν συμβαλλόμενα. ΚΕΦ. ΚΖ'. Στίχ. ιε'. Καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν, τινὰς φόβῳ τῆς τιμωρίας σπου δάζειν λανθάνειν, καὶ ἐν παραβύστῳ καὶ λανθανόν τως τὴν ἀσέβειαν ἐπιτηδεύειν· πρὸς μείζονα φόβον καὶ ἀπειλὴν τῶν ταῦτα ποιούντων, καὶ ἀραῖς ὑπο βάλλει τοὺς ἀμάρτυρον τὴν ἀμαρτίαν ἐργαζομένους. Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ εὐλάβειαν ἐπίπλαστον ὑποκρινόμενοι, οἱ, ἔνδον δὲ τὰ πάθη κατορύττοντες, καὶ ἐν τῷ τῆς διανοίας κινήματι πρὸς πᾶν εἶδος ἀτοπίας ἐκβακχευό μενοι. Οὕτοί εἰσιν οἱ ἐν ἀποκρύφῳ τιθέντες τὰ εἴδωλα. Στίχ. ιζ'. Ἐπικατάρατος δὲ μετατιθεὶς δρια τοῦ πλησίον. Ὁρια τοῦ πλησίον μετατίθησι καὶ δὲ απὸ τῆς ἀλη θοῦς θεογνωσίας, καὶ τῆς ἐνθέου πολιτείας παρασα λεύων τὸν ἐντὸς εύρισκόμενον. Καὶ δηλοῖ τὰ ἐπαγό μενα. Στίχ. ιη'. Ἐπικατάρατος δὲ πλανῶν τυφλὸν ἐν δδῷ. Τοῦ αὐτοῦ. Τοιοῦτοί εἰσι καὶ οἱ ἀπὸ εἰδωλολατρείας καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς ἐπὶ μυσαρὰς αἱρέσεις ἐφελ κόμενοι. Τυφλὸν γὰρ ὅντας αὐτοὺς καὶ μήπω τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐσχηκότας καὶ θεογνωσίας, ἀπατῶσι δὲ καὶ πλανῶσιν, ἐτέραν ἀντὶ τῆς ἀποστολικῆς παρα δεικνύντες δόδον. Στίχ. ιθ'. Ἐπικατάρατος δὲς ἀν ἐκκλίνη κρί σιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ καὶ χήρας. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀρὰν τίθησι τοὺς ὠσαύτως ἐκκλί νοντας κρίσιν προσηλύτου καὶ ὄρφανοῦ καὶ χήρας, ἀλλως πως πάλιν τὸ αὐτὸ εἰπών. Εἰ γὰρ τὸ ῥητὸν ἔχει τὸ ὀφέλειμον, ἀλλὰ καὶ ή θεωρία τὸ ὑψηλό τερον. Προσήλυτοι γάρ εἰσιν οἱ ἔξ ἐθνῶν εἰσιόντες τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. Οἱ δὲ ὄρφανοὶ κυρίως εἰ σὶν οἱ ἀποταξάμενοι μὲν τῷ ἑαυτῶν πατρὶ τῷ Σατα νῷ, μηδέπω δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐνδυσάμενοι, ἀλλ' ἔτι καὶ κατηχουμένοις ἐνάριθμοι. Ὁμοίως δὲ καὶ οὗτοι χῆραί εἰσιν, ἀποστραφεῖσαι μὲν τὸν ἐγκατασπείροντα αὐ 17.36 τοῖς τὰ τῆς ἀπωλείας σπέρματα· οὕπω δὲ τῷ Χριστῷ ἀρμοσθέντες, ως ἀγνή παρθένος, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον. Οἱ οὖν ἐκκλίνοντες τὴν κρίσιν τούτων, καὶ μὴ παραδιδόντες αὐτοῖς ἀνόθευτον τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὑπὸ κατάραν εἰσίν. Καὶ τὰ ἀλλα δέ τις φι λοπόνως ἐπεξιών, δυνήσεται πνευματικῶς θεωρεῖν, σωζομένης τῆς ἐρμηνείας. Στίχ. κ'. Ἐπικατάρατος πᾶς ἀνθρωπος, δὲς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου. Τὸ, ἐν πᾶσι, κείμενον παρὰ τοῖς Ἐβδομήκοντα, κυροῦται ἀπὸ τοῦ Σαμαρειτικοῦ ἀντιγράφου, ἐν ὧ τὸ χὸλ, ὅπερ ἔστι πᾶσιν ή πάντα, φερόμενον εῦρο-μεν. Οῖς συνάδει καὶ δὲ Ἀπόστολος λέγων· Ὅσοι γὰρ ἔξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν. Ὁθεν οἱ ἐκ περιτομῆς ἐλέγχονται ὑπὸ κατάραν ὅντες, τὸ μὴ πάντα ποιεῖν. ΚΕΦ. ΛΓ'. Στίχ. '. Ζήτω Ῥουβίμ, καὶ μὴ ἀποθανέτω. Ἐπειδὴ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων κατηράσατο τῷ Ῥουβίμ λέγων· Ὡς ὕδωρ μὴ ἐκζέσῃς. Ὁ Μωϋσῆς εὐλογῶν φησι· Ζήτω Ῥουβίμ, καὶ μὴ ἀποθανέτω. Ἀμφότερα καλῶς Ὅ τε γὰρ πατὴρ κατήραται αὐτῷ ως τῇ παλλακῇ συνελθόντι, τὰ ἔξῆς παιδεύων καὶ φοβῶν· καὶ Μωϋσῆς δικαίως εὐλογεῖ μετὰ ταῦτα· ἐπειδὴ μόνος ἐφείσατο τοῦ Ἰωσὴφ, δτε ἀνελεῖν αὐτὸν ἐβούλοντο οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Ἀτοπον δὲ ἦν κατάραν μὲν προχωρῆσαι κατὰ ἡμαρτηκότος, εὐλογίαν δὲ μὴ δοθῆναι κατορθώσαντι.